

İçimde Kopan Fırtınalar

– keskin2011 · 31 Ocak 2014

---

seni sevgime inandırmak için
söyle peşinden az mı koştum
kendimden bile ödün vermedim mi
aşkıma nasıl inandırabilirim ki
sevgin sığmaz içime büyüdükçe büyüdü
tıpkı erişilmez karlı bir dağ gibi
ne zaman yanına gelmek istesem
kapanır yollar vermez geçit
bir çığ halinde düşersin üzerime
içimdeki öfke nöbetleri yer değiştirir
yüreğimdeki yangınlar da tükenirim
ne zaman koşmak istesem mutluluğa
her adım attığım da tökezlenirim
hani kalabalıklar arasına atarsın ya kendini
kimselere anlatamazsın derdini
unutmak istersin zor da olsa içindekileri
gündüz geceye saklar bilinmezleri
geceler gizemlidir paylaşmaz dertlerini
aslında kabullenmek istemediğin şeydir yalnızlık
yaşam dediğin nedir ki bir anlık
gözlerime mil çeksen
duygularımı çözülmemesine kör düğüm etsen
yine de vaz geçmem
ne senden ne de sevginden
mutluluk belki de çok uzak bana
ne zaman sana bir adım atsam
attığım adımlar geri gitti saydım yerimde
fırtına öncesi sessizlik denir ya
kopacak fırtınanın habercisiydi yaşananlar
işte şimdi ben öyle suskun ve sessizim...

Refik

31.01.2014

İstanbul